

Museumsdirektør: Valget om tilskud til museer bør være politikernes – ikke de matematiske modellens

Min opfordring er, at politikerne reserverer en del af tilskudsrammen, som så fordeles til de opgaver, som man politisk vurderer bør løses på nationalt og internationalt niveau, skriver Axel Johnsen, direktør for Museum Sønderjylland.

Af Axel Johnsen, direktør for Museum Sønderjylland

Da anbefalingerne til en ny museumsreform i begyndelsen af november blev offentliggjort, udtalte Organisationen Danske Museer, at den var "et godt udgangspunkt" for de kommende forhandlinger. Det kan betyde så meget. Men det er klart, at de museer, der står til at miste en substantiel del af deres offentlige tilskud, må synes, at udgangspunktet er mindre godt.

Det handler ikke kun om, at de pågældende museer er bange for deres drift. Det handler også om, at nogle af de museer, som står til at falde fra et relativt højt sted, arbejder med landsdækkende ansvarsområder. Hvad sker der med disse vigtige opgaver, hvis staten trækker sig ud? Det spørgsmål bør være helt centralt i reformarbejdet.

Før revisionen af Museumsloven i 2012 var de landsdækkende ansvarsområder kendt som §16-godkendelser, som udløste et særligt statstilskud. Tilskuddene er ført videre frem til i dag, og i modsætning til, hvad man skulle tro, er det også tilfældet med opgaverne.

Selvom Museumsloven ikke længere indeholder en §16, løses opgaverne faktisk stadig. De er fastholdt i vedtægterne for en snes danske museer, og staten fører den dag i dag nøje kontrol med, at arbejdet foregår på et tilfredsstillende niveau. Det sker ved Slots- og Kulturstyrelsens periodiske kvalitetsvurderinger og de årlige virksomhedsbesøg, hvor alle museets forhold gennemgås.

Hvis de danske politikere synes, at dansk design, dansk søfart, dansk købstadskultur, dansk arbejderkultur, vikingskibene, H.C. Andersen og grænselandets dansk-tyske historie er væsentlige elementer i vores kulturarv og identitet, så bør de holde skarpt øje med, hvordan disse elementer lander i museumsreformen. Hvis prioriteringen overlades til en matematisk model, er der stor risiko for, at noget vigtigt går tabt.

Det samme gælder en række af de danske kunstmuseer, der på grund af deres §16-status løfter sig op over deres lokale eller regionale felt og dermed er med til at lægge niveauet for resten af branchen.

Min opfordring er derfor, at politikerne reserverer en del af tilskudsrammen, som så fordeles til de opgaver, som man politisk vurderer bør løses på nationalt og internationalt niveau.

Tag udgangspunkt i §16-museerne. Smid nogen ud, tag nogle andre ind. Fil på tilskudsstørrelserne. Men sørg for, at nogle emner tilskudsmæssigt løftes op, så de institutioner, der arbejder med dem, kan være innovative faglige motorer for hele branchen og sætte dansk kultur på verdenskortet.

Det vil være ambitiøst og sætte en retning for det danske museumsvesen. Og hvis det fører til, at det ene eller det andet museum får mindre i statstilskud, så vil det være gennemskueligt og til at forstå – selv for de museer, der falder fra et højt sted.

Valget bør være politikernes – ikke de matematiske modellens.